

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτισις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐρίσκονται ἐν τῇ ὁδῷ Σοφοκλέους Ἀριθ. 10^α πλυσίον τοῦ ταχυδρομείου καὶ ἐντὸς τῶν γραφείων τῆς Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας.

παρτηρήσεως εἶνε, ὅτι τὰ σλαυικά **Ἄξιον** Κράτη ἐν γένει ἔχουσι κοινόν τὸ νόημα τῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ τῶν κατὰ τοῦ καθεστώτος μυστικῶν ἢ φανερῶν συνωμοσιῶν καὶ στάσεων. Τῆς Ρωσσίας ἡ κατάστασις, ἣτις ἐχειροτέρευσε μὲν ἀπὸ τοῦ Ρωσοσλαβικικοῦ πολέμου καὶ ἐντεύθεν, ἣτις ὅμως καὶ πρὸ τούτου ὁμαλὴ δὲν ἦτο, ἀλλὰ διὰ τρομοκρατικῆς λαθροῦσης ἀπὸ πολλοῦ χερσὶ κατῆρα νομίμου καθεστώτος συνεκράτειτο ἐν φαινομενικῇ γαλήνῃ, εἶνε γνωστὴ εἰς πάντας διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τὰ κατ' αὐτὴν δὲν παρίσταται. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἡ Ρωσσία τὸ μόνον σλαυικόν Κράτος. Ὑπερ παρέχει εἰς τὸν κόσμον τὸ θέαμα τῆς ἐσωτερικῆς ταύτης καταστάσεως. Τὰ σλαυικά Κρατίδια τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰμοῦ δὲν εὐρίσκονται εἰς κρίσιν κατὰστασιν ἐσωτερικῶς. Καὶ πρώτη ἡ Σερβία, — τὸ παλαιότερον τῶν δύο, — ἀπὸ ἡμίσεως αἰῶνος δὲν ἐπαύσατο νὰ εἶνε θέατρον ἀδικλείπτων δυναστικῶν τραγωδιῶν, ἀνατροπῶν καὶ μεταβολῶν, μεμιγμένων μετὰ συνωμοσιῶν καὶ πολιτικῶν παρξικοπημάτων, τὰ ὅποια κατὰ μικρὰ χρονικά διαλείμματα διαδέχονται ἀλλήλα καὶ ἐπιφέρουσιν ἀλλαγὰς πολιτευμάτων καὶ συνταγματικῶν χαρτῶν συχνότερας τῶν ἐν ἄλλοις κράτεσιν ὑπουργικῶν μεταβολῶν, καὶ οὔτε κατὰρθούται νὰ ριζώσῃ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ μία δυναστεία βασιλική, ἢ νὰ γείνη ἀνεκτὸν ἐπὶ χρόνον τινὰ ἐν πολιτεύματι.

Μετὰ τὴν Σερβίαν ἡ Βουλγαρία, καίτοι μόλις ἐνός τετάρτου αἰῶνος βίον ἀριθμοῦσα, ἔχει κατὰ τὸ δόγμα τοῦτο νὰ ἐπιδείξῃ πληθὺν ἀρκετὰ ἀξιοσέβαστον πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ κλονισμῶν. Δὲν ἐλλείπου ἐξ αὐτῆς οὔτε ἡ ἀλαγῇ δυναστεία, οὔτε ἡ τρομοκρατικὴ δικτατορία, οὔτε ἡ πολιτικὴ δολοφονία, οὔτε αἱ στάσεις, οὔτε οἱ διωγμοὶ καὶ αἱ σφαγαί, οὔτε αἱ πολιτικαὶ συνωμοσίαι, καὶ σήμερον δέ, μετὰ εἰκοσκατῇ ἐν τῷ θρόνῳ διαμονήν, ἡ θέσις τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου εἶνε τόσον ἐπισφαλής, ὥστε ἡμιστὰ εὐελπί νὰ θεωρῇται δι' αὐτὸν τὸ προσεχές μέλλον. Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς χώρας ταύτας, παραδόξως, αἱ σοσιαλιστικαὶ καὶ ἀναρχικαὶ ιδέαι ἔχουσιν ἤδη διαδοθῇ καὶ ἀριθμοῦσιν ὁπαδοὺς καὶ πορσληγίτους οὐκ ὀλίγους μετὰ αὐτῶν τῶν ἀγροτικῶν τάξεων, ἐνῶ ἐν Ἑλλάδι, ἥς ὁ λαὸς τυγχάνει πολὺ περισσύτερον τῶν Σέρβων καὶ Βουλγάρων προωδευμένος ἐν τῷ πολιτισμῷ, οὐδὲ εἰς ὑπάρχει σοσιαλιστῆς ἢ ἀναρχικός.

Προφανῶς, ἡ κατάστασις αὕτη τῶν σλαυικῶν κρατῶν, μικρῶν τε καὶ μεγάλων, προσέρχεται ἐκ τῶν ιδιοτήτων τοῦ σλαυικοῦ χαρακτῆρος, μὴ συμβιβάζομένων πρὸς τὴν ὑπαρξίν ὁμαλῆς πολιτικῆς καταστάσεως μετὰ θεσμῶν φιλελευθέρων στηριζομένων εἰς τὴν κοινὴν πάντων τῶν πολιτῶν καὶ ὁμόθυμον ὑποστήριξιν. Περὰ τοῖς σλαυικοῖς λαοῖς ἡ ἀρχὴ θεωρεῖται, ὡς ἐξ ὁρμευμένου τινός, ἐχθρὸς ἀσπονδός, καθ' οὗ οἱ πολῖται πρέπει νὰ πολεμῶσι. Καὶ ἐὰν μὲν οἱ κατέχοντες τὴν ἀρχὴν εἶνε ἰσχυροὶ καὶ δύνανται νὰ ἐπιβάλλωνται διὰ τοῦ τρόμου, οἱ σλαυικοὶ λαοὶ ὑφίστανται τὸν δεσποτισμὸν ὑ-

ποκρινόμενοι ἀπάθειαν καὶ ὑποταγὴν· ἐὰν δέ, τούνηκτιον, αἰσθάνωσιν ἀσθενέστεραν καὶ πρὸς τὴν κρατοῦσαν τὰ ἡνία τῆς ἐξουσίας χεῖρα, ἢ τοῖς ἀφελῇ καποια ἐλευθερία, ἀρχίζουσιν ἀμέσως συνωμοσίαι, κρυφίας ἢ φανεράς, κατὰ τῶν καθεστώτων, καὶ δημιουργοῦσιν ἀνατροπὰς, καὶ σχεδιάζουσιν πολιτικὰ ἐγκλήματα, καὶ βυσσοδομοῦσιν ἀλλαγὰς δυναστειῶν, καὶ ἰδρύουσι κομιτῆτα, καὶ σχηματίζουσι μυστικὰς ἐταιρείας κλπ., χωρὶς ποτε νὰ ζητήσωσιν ἀνάπαυαν, στέργοντες ἐπὶ τέλους, προσωρινῶς τοῦλάχιστον, ἐν καθεστῶτι. Ὅτι δὲ τοιοῦτος εἶνε ἐν γένει ὁ σλαυικὸς χαρακτῆρ, δὲν ἀποδεικνύεται μόνον ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν συγχρόνων ἡμῶν σλαυικῶν Κρατῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεως περίπου αἰῶνος καταλυθέντος Πολωνικοῦ Κράτους, τοῦ ὁποῦ ἡ πολυτάραχος ὑπαρξὶς ἀπετελεῖτο ἐξ ἀδιακόπου σειρᾶς συνωμοσιῶν, στάσεων, ἀνατροπῶν, πολιτικῶν ἐγκλημάτων καὶ ταραχῶν.

Εἰς ἀντίθεσιν τοῦ πολυταράχου βίου ὃν διὰ γουσι τὰ δύο σλαυικά τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰμοῦ Κράτη, ἔρχεται ὁ ὁμαλὸς πολιτικὸς βίος καὶ ἡ ἐν ἡσυχίᾳ ἐσωτερικῇ ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῶν δύο μὴ σλαυικῶν Κρατῶν τοῦ Αἰμοῦ, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρωμανίας, αἵτινες ἀπὸ ἡμίσεως περίπου αἰῶνος διατελοῦσιν ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς βασιλεῖς καὶ ὑπὸ τὰ αὐτὰ κοινοβουλευτικὰ πολιτεύματα, χωρὶς οὔτε συνωμοσίαι, οὔτε ἀπόπειραι ἀνατροπῶν νὰ γείνωσιν, οὔτε ἀναθεώρησις καὶ τῶν πολιτευμάτων αὐτῶν νὰ ἐπιχειρηθῇ.

Ταῦτα ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τῶν οἱ κύριοι τοῦ ἐν Λονδίῳ Βαλκανικοῦ Κομιτάτου, οἱ νομίζοντες ὅτι διὰ τῆς δημιουργίας μεγάλου σλαυικοῦ κράτους ἐν τῷ Αἰμῷ λύουσι τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα καὶ ἐξασφαλίζουσι τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν πρόοδον ἐν τῷ τμήματι τοῦ κόσμου. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι χάριν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ιδέας αὐτῶν ζητοῦσι νὰ θυσιάσωσιν ἐκατομμύρια Ἑλλήνων, δὲν ἀληθεύει καὶ ὅτι ἐν μέγαν σλαυικόν Κράτος θὰ ἐξησφάλιζε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πρόοδον ἐν ταῖς χώραις ἐξ ὧν θὰ ἀπετελεῖτο, διότι, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ σλαυικοῦ χαρακτῆρος τὸ Κράτος τοῦτο θὰ ἦτο δικαυκὸς ἐστὶς πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, ἀνατροπῶν, στάσεων, ταραχῶν καὶ διωγμοῦ ἀνηλεοῦς ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ ἀλλοφύλων στοιχείων. Οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ τῆς Δύσεως πρέπει νὰ κατανόησωσιν, ὅτι τὰ μόνον πραγματικὰ στοιχεῖα τάξεως, προόδου καὶ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἶνε τὰ μὴ σλαυικά ἔθνη, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τε τῇ Εὐρωπαϊκῇ καὶ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ λόγῳ ἀριθμοῦ, πολιτισμοῦ καὶ πλούτου, μετὰ αὐτῶν λοιπῶν χριστιανικῶν λαῶν.

Τὸ μέλλον τῆς σλαυικῆς φυλῆς ἐν Εὐρώπῃ εἶνε ἀδηλον, καθότι μέχρι τῆς σήμερον, Κράτος μὲν εὐνομούμενον καὶ καλῶς συντεταγμένον, βιοῦν δὲ καὶ ἀναπτυσσόμενον κανονικῶς, δὲν ἠδυνήθη νὰ ὀργανώσῃ καὶ ἐπιδείξῃ εἰς τὸν κόσμον, ἐν δὲ τῇ πρὸς ἄλλα πεπολιτισμένα ἔθνη καὶ στοιχεῖα, τοὺς γερμανοὺς δηλαδὴ, οὕτως κ.λπ. πάλιν αὐτῆς ἐν Αὐστρουγγαρία, ἀδυνατεῖ νὰ κατισχύσῃ καὶ ὁσάκις ἀκόμη ἔχει ὑπερῆκευτῆς τὴν ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν. Παραλογίζεται λοιπὸν πᾶς ὁ φανταζόμενος ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ δώσῃ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα λύσιν σλαυικὴν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὁ χειμὼν κατέστη δριμύτατος καθ' ὅλην τὴν Ἡπειρον. Χιὼν ὕψους 5—7 σπιθμῶν καλύπτει τὰ πλεῖστα χωρία, εἰς τρόπον ὥστε ἐντελῶς διεκόπη ἡ συγκοινωνία μετὰ τῶν χωρίων καὶ τῶν πόλεων.

Ἡ γνωστὸν εἰς Φούρκαν ἐφονεύθη ὑπὸ ἀνταρτικῶν σώματος ἀποτελουμένου ἐκ 10 ἀνδρῶν ὁ τέως ρωμουνόδιδάσκαλος. Ἐξ Ἰωαννίνων ἀνεχώρησε πρὸς καταδίωξιν τῶν ἀνταρτῶν καὶ ἐνέργειαν ἀνακρίσεως εἰς χιλιάρχος (μπίμπασης) ὅστις ὅμως ἐνεκα τῶν χιόνων ἠναγκάσθη νὰ παραμείνῃ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν εἰς Ραβένια ἐπὶ διήμερον.

Εἰς Ἰωάννιναν ἀφίχθη πρὸ τινος ἀξιωματικός τις θωμικῆς, ὅστις ἐν ἀρχῇ ἔλεγεν ὅτι εἶνε Βόσνιος καὶ ὑπηρέτει εἰς τὸν αὐστριακὸν στρατὸν, ὅθεν ἐδραπέτευσεν ὡς ἐκ τοῦτου πολλῶν ἔτυχε περιποιήσεων ὑπὸ τε πολιτῶν καὶ ἀξιωματικῶν. Μετὰ τινος ὅμως ἡμέρας συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη. Τί ἀκριβῶς συμβαίνει δὲν γνωρίζομεν.

Ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων Σεβ. Γεράσιμος ἐξακολουθεῖ ν' ἀμφιταλαντεύεται εἰς τὸ ζήτημα τοῦ γεννήματος καὶ θρόνου. Δὲν ἔχει, ὡς φαίνεται, τὸ σθένος νὰ πατάξῃ τὸ κακὸν καὶ ἐγκαινιάσῃ νέαν περίοδον ἐν Ἡπείρῳ διὰ τε τὰ κοινοτικά καὶ ἐκπαιδευτικά ζητήματα. Ἀποφεύγομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ κρίνωμεν τὴν πολιτείαν τῆς Α. Σ. ἀναμένοντες ὁποῖαν ἐπὶ τέλους θὰ λάβῃ τροπὴν. Δυνάμεθα ὅμως νὰ βεβαιώσωμεν τὸν Σ. κ. Γεράσιμον ὅτι μὴ δίδων τὴν προσήκουσαν καὶ συμφερούσαν λύσιν εἰς τε τὸ κοινοτικὸν τοῦτο ζήτημα καὶ εἰς τὰ συμφυῆ αὐτῷ παρασκευάζει δυσχερεῖας διὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονὴν του. Ἀς ἐμπνευσθῇ ὀλίγον καὶ ἀς λύσῃ διὰ τῆς ράβδου τὸν πολύπλοκον καὶ ἀκατανόητον τοῦτο ζήτημα χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς φωνασκίας τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ παρατείνηται ἡ ἐλκεὶν αὕτη κατάστασις καὶ νὰ παύσῃται ἐπ' ἀπειρον ἡ κομωδία.

Ὁ μητροπολίτης Βαλλῆς καὶ Κονίτης Σεβ. Σπυρίδων ἐπεσκέφθη ἄπασαν τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ καὶ ἐνησχολήθη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀπασχολούντων τὰς διαφόρους κοινότητας ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Πρώτην δὲ φρονίαν ἡ ἐπαρχία αὕτη ἡσθάνθη τὴν παρουσίαν Ἱερέως ἀληθοῦς ἀποστόλου, ὡς μέλημα ἔχοντος τὸ καλὸν τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέκνων. Μετὰ πολλῶν ἐπαρχιωτῶν συνεσκέφθη περὶ βελτιώσεως τοῦ κληροῦ διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου καὶ περὶ ἰδρύσεως ἐκπαιδευτικοῦ ταμείου πρὸς συντήρησιν σχολείων εἰς τὰς ἀπόρους κοινότητας. Καθῆκον ὅλων τῶν ἐπαρχιωτῶν εἶνε νὰ συνδράμωσι τὸν Σεβ. Σπυρίδωνα εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς πατρίδος προσπάθειάς αὐτοῦ.

Ἡ κοινότης Βαγινάκης τοῦ Πωγωνίου εὐρίσκει ἀνάστατος ἐνεκα τῆς κοινῆς διαχειρίσεως τῶν κτημάτων τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Βαγινάκη. Εἰς τῶν πληρεξουσίων ἐξαπατήσας τὴν εἰς Ἀθήνας διαμένουσαν γῆρα ἐκράτησε διὰ λογαριασμὸν τοῦ οἰκόπεδον 15 χιλ. πήγων ἀντὶ τοῦ δεκάτου τῆς ἀξίας. Περί οὗ παρακαλῶ νὰ ζητηθῇ πληροφορίας καὶ ἀπὸ τὴν γῆρα καὶ συναγορῇτατε ὑπὲρ τῆς ἀδικουμένης κοινότητος. Ἐτερον ζήτημα εἶνε τὸ τοῦ Παρ-

» Ἕθνος, ὡς τὰ ἑλληνικὸν, ἔχον ἐνόςσον μέ-
 λον, κατέχον πλείους σπουδιώτερας χώρας τῆς Ἀ-
 ννατολῆς, δικαιούσαι ἐνεργῶς να κερμίσωσι τῆς
 τῆς τύτης τῆς Ἀνατολῆς, ἥς εἶνε ἱστορικῶς
 καὶ γεωγραφικῶς ὁ πολυτιμώτερος συγγένιστος.
 Εἰς μὲν βέβαιον, ὅτι πᾶς Ἕλληνας ἔχει συνειδη-
 τὸν τοῦ δικαιωματικῶς τοῦτου, ὅπερ ἀποτελεῖ
 τὸν προσορισμὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἐν ταύτῃ
 τὰς συνεπαγόμενας ὑποχρεώσεις τοῦ.

» Ὅταν λεγόμενος Ἑλληνισμὸν, δὲν ἐννοούμεν
 τοὺς ἐν τῷ ἑλληνικῷ κράτει εὐνοικομένους Ἑλ-
 ληνας· ἐννοούμεν ὅλους τοὺς Ἑλληνας, ὧν ὁ

σιώδης να τιμωρηθούν εκείνοι οι όποιοι επί τό, στον χρόνον άφῆκαν άκαταδίωκτον τὸ πρᾶγμα. ἂν δὲ ἐπουσιώδεις νὰ τιμωρηθοῦν πάλιν διότι διὰ τοιούτους ἐπουσιώδεις λόγους ἐτόλμησαν νὰ ἀπασχολήσουν τὴν Βουλὴν. Ὁ κ. Βοκοτόπουλος ὑπουργὸς δηλοῖ ὅτι διετάχθη ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Κερκύρας νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις. Παρκαλεῖ δὲ τὴν Βουλὴν νὰ μὴ ἔχῃ ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ πράξῃ τὸ καθήκον του. Ἐν τέλει ἡ Βουλὴ ἀπέριψε τὴν αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως περὶ καταδιώξεως τοῦ κ. Γαρουφαλῆ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐκ Βουκουρεστίου πληροφορία: ἐπιχέουσι φῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν νέων ἀπελάσεων τῶν Ἑλλήνων ἐκ Ρωμουνίας. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κατακουζηνοῦ εἶχεν ἀποφασίσει ἀπὸ πολλοῦ τὴν ἐξορίαν 37 Ἑλλήνων, τὰ σχετικὰ ὅμως Διατάγματα ὑπογραφέντα δὲν ἐδίδοντο πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μάνου διαφωνήσαντος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κατακουζηνοῦ. Ὑπερισχύσαντος ὅμως τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀπεφασίσθη ἡ ἐξορία 8 ἐκ τῶν προγραφέντων Ἑλλήνων, μετὰ τὸν σκοπὸν ὅπως ἐντὸς ὀλίγου τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ ὑπολειπόμενα 29 Διατάγματα.

— Ὁ Γαλλικὸς Σύνδεσμος πρὸς ἄμυναν τῶν ἑλληνικῶν Δικαίων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ὡμόλλ ἔδωκε προχθὲς τὴν πέμπτην του διάλλειν. Ὁ γνωστὸς δημοσιογράφος κ. Παγιαρὲς ἐξέθηκε θαυμασιῶς τὴν ἐκπολιτιστικὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν Μκεδονίαν. Ὁ κ. Δελιγιάννης, τὸ προσωπικὸν τῆς ἑλληνικῆς Πρε-

σβείας, ὁ καθηγητὴς Ψυχάρης καὶ πολλοὶ προσωπικότητες παρίσταντο εἰς τὴν διάταξιν.

— Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος δεχόμενος τὸ προεδρεῖον τοῦ Ράιχσταγ ἐξήτασεν εἰς τὸν λόγον, τὸν ὅποιον ἐξεφώνησε τὴν παγκόσμιον κατὰστασιν καὶ ἐξήγαγεν εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

— Κατόπιν τῆς τελευταίας διακοινώσεως τοῦ πρεσβευτοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Λήσμαν περὶ τῆς ιδρύσεως Ἀμερικανικῶν σχολῶν ἐν Τουρίκῃ, ὁ Σουλτάνος ἐβεβαίωσεν ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀκροάσει τὸν κ. Πρεσβευτὴν, ὅτι τὸ ζήτημα θὰ λυθῇ κατὰ τοὺς πόθους τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Δροβιάνης ὅτι κατανυκτικὴ καὶ λίαν σεμνοπρεπὴς ἐτελέσθη ἐκεῖ ἡ συνηθισμένη ἀπὸ ἀνημνηνεύτων ἐτῶν πανηγυρικὴ τῶν γραμμάτων τελετὴ ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν, συνδρομητῶν, ἐπιμελητῶν, διδασκόντων καὶ διδασκόμενων τῶν ἡμετέρων ἐκπαιδευτηρίων. Πρὸς τοῦτο οἱ ἱερεῖς ἀμφοτέρων τῶν κοινοτήτων Δροβιάνης ἐτέλεσαν κατανυκτικωτάτην ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου λειτουργίαν μετ' ἁρμοκλασίας κτλ. προεξάρχοντος τοῦ Οἰκονόμου παππᾶ Νικολάου Δεσέρη, ὅστις ἐμνημόνευσε πάντα τὰ ὀνόματα τῶν εὐεργετῶν, λαοσθετῶν κτλ. Κατόπιν τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας μετέβησαν εἰς τὴν παραπλεύρως κειμένην τοῦ Ἀρρεναγωγείου αἵθουσαν ἐνθα μετὰ τὴν νενομισμένην τελετὴν καὶ τοῦ πρὸς τὸν Θεὸν ὕμνου, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐκπαιδευτηρίου κ. Δημήτριος Μπίτας ἀπήγγειλε τὸν πανηγυρικὸν λόγον τῆς ἡμέρας γλαφυρῶς.

— Οἱ κάλλιστοι ἡμῶν συμπατριῶται κ.κ. Σταῦρος Κ. Ζῶτος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Γρηγόριος Κούκας ἐν Κουμονόβω, προσέφερον ὁ μὲν Ἀναγνωστήριον καὶ Ἀριθμητήριον εἰς τὰ σχολεῖα, ὁ δὲ ἐξαπτέρυγα εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Ἡ Κοινότης Δροβιάνης ἐκφράζει καὶ δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς καλλίστους τούτους συμπατριώτας.

— Τῷ ἐκ Ζαγορίου φιλάτῳ ἱατρῷ Παναγ. Πλούμῃ ἐπὶ τῷ διορισμῷ του ὡς ἱατροῦ τῶν Σταθμῶν τῶν πρώτων Βοηθειῶν τὰς ἀγνοτέρας μου εὐχάς. Γ.

— Ὁ ἐκ Γοττίνης ἱατροῦς κ. Ἀναστάσιος Χρηστίδης, χορηγίτας ἐπὶ πέντε ἔτη ὡς βοηθὸς εἰς τὸ Πολ. Νοσοκομεῖον καὶ τὴν Ἀστυκλινικὴν προσελήφθη ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σάββα ὡς βοηθὸς του ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῆς ὑγιεινῆς καὶ μικροβιολογίας. Ἐγκαρδίους εὐχάς εἰς τὸν φιλοπόροdon καὶ φιλόπονον ἐπιστήμονα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14 Φεβρουαρίου. — Σοβα-

ρὰν συμπλοκὴν μεταξὺ Ἑλληνομακεδονικοῦ σώματος καὶ βουλγαρικῆς συμμορίας ἀγγέλουν τὰ ἐκ Θεσσαλονίκης σημερινὰ τηλεγραφήματα. Παρὰ τὴν λίμνην τῶν Γενιτσῶν ἑλληνομακεδονικὸν σῶμα καταδιώκον συμμορίαν Βουλγάρων ἐπολιόρκησεν αὐτὴν στενῶς. Ἐπηκολούθησε λυσσώδης συμπλοκὴ καθ' ἣν ἐκ μὲν τῶν Βουλγάρων ἔπεσαν νεκροὶ 32 ἐκ δὲ τῶν Ἑλλήνων 30. Μετὰ τὴν πολύωρον ταύτην μάχην τουρκικὸς στρατὸς ἔσπευσε πρὸς καταδίωξιν τῶν ἀντιπάλων οἵτινες εἶχον διασκορπισθῇ. Ἡ συμπλοκὴ αὐτὴ ἦτο μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων καὶ φονικωτέρων ἐξ ὧν ἔγιναν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων.

— Διάφορα τηλεγραφήματα ἐκ Θεσσαλονίκης βεβαιοῦν, ὅτι καθ' ὅλην τὴν Ἀλβανίαν βασιλεὺς ζωηρότατος ἐρεθισμὸς, ὁ ὁποῖος ἤρχισε μετὰ τὴν περιοδείαν τῆς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ Ἀλβανοὶ ἰδίως τῆς Πρισρένης, Πριστίνας καὶ Μητροβίτσας ἀπηύθυναν εἰς τὸ Γιλδίξ Κίδσκ ἀναφοράν, διὰ τῆς ὁποίας ζητοῦν τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Ἀλβανίας εἰς ἀνεξάρτητον βιλαέτιον καὶ ἀποκροῦν ὅλας τὰς προταθείσας μεταρρυθμίσεις.

πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ εὐρισκομένους λαοὺς, τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἀράβων ἐξαίρουμένων. Ἡμεῖς, οἱ μὴ Ἕλληνες, ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν τὸν Ἑλληνισμὸν ὡς τὸν ἰσχυρότερον παράγοντα τοῦ μεγαλείου τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ Ἑλλάς, οἷα εἶνε καὶ ὑπάρχει σήμερον, δὲν προσωποποιεῖ παρὰ τὸν κατακερματισμὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἂν σχηματισμὸς ἑλληνικοῦ Κράτους, περικλείοντος ὅλας τὰς ἑλληνικὰς χώρας, εἶνε ἀδύνατος, πάντες οἱ Ἕλληνες χρεωστοῦν νὰ ἐγκολπωθῶσι τὴν ἰδέαν τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς καὶ τεθῶσιν ἐπὶ κεφαλῇς κινήματος, ἔχοντος κύριον σκοπὸν τὸν σχηματισμὸν μιᾶς εὐνοουμένης Ἀνατολῆς, χορηγούσης εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς ἴσα εὐεργετήματα ἰσονομίας καὶ ἀνάλογα καθήκοντα συμβιώσεως καὶ συνυπάρξεως.

» Ἄλλως τε, τίς εἶνε τυφλός, ὥστε νὰ μὴ ἴδῃ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Ἀνατολῆς, ἢ τῆς ἀπορροφῆσεώς της παρὰ κολοσιᾶς τινὸς Δυνάμεως; Ὁ ἑλληνικὸς κόσμος ὑπὸ τὰς συνθήκας, εἰς ἃς εὕρισκετο ὁ παλαιὸς κόσμος, ἤμποροῦσε νὰ κυχήσῃ, ὅτι καὶ ὑπὸ ἐμπορικὴν καὶ ὑπὸ στρατηγικὴν ἔποψιν κατέχει τὰς ἐπιφανεστάτας χώρας. Ἀλλὰ, δυστυχῶς, καὶ αἱ ἐμπορικαὶ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ συνθήκαι μετεβλήθησαν καθ' ὅλοκληρίαν. Μία ἐκφυροκρότησις ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀρκεῖ ὅπως οἱ τὰς παρὰλίους τῆς Μεσογείου κατέχοντες Ἕλληνες ὑποστῶσι τὴν ἐσχάτην τῆς δουλείας ταπεινώσιν. Ἐπειδὴ θεωροῦμεν τοὺς Ἕλληνας ὡς τοὺς μάλᾳ ἐπωφεληθησομένους ἐκ τῆς συντηρήσεως τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐκ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν λαῶν τῆς, καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἐκ τῆς ἀναστατώσεως τῆς Ἀνατολῆς οἱ μᾶλλον ζημιούμενοι θὰ εἶνε Ἕλληνες, Ἀλβανοὶ καὶ Τούρκοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ, Ἀράβες, Τούρκοι, Ἕλληνες, Ἀρμένιοι καὶ λοιποὶ ἐν Ἀσίᾳ, τείνομεν τὴν χεῖρα πρὸς τοὺς Ἕλληνας...

» Δὲν ἔχομεν τὴν ἀπαίτησιν νὰ δώσωμεν ψυχολογικὴν ἀνάλυσιν ἔθνους, ὡς τὸ ἑλληνικόν, οὔτε τολμῶμεν ν' ἀποφανθῶμεν περὶ τούτου. Ἐκεῖνο ὅμως, ὅ περ μετὰ πεποιθήσεως δυνάμεθα νὰ κηρύξωμεν ἐκ τῶν προτέρων εἶνε, ὅτι ποτὲ ὁ Ἕλλην δὲν θὰ ὑποπέσῃ εἰς τὸν ἐκφυλισμὸν. Ἡ ἱστορία του, ἥτις εἶνε καὶ ἱστορία τῆς

ἀνθρωπότητος, παρουσιάζει ὅλα τὰ ἐχέγγυα τῆς διασώσεως τῆς ἑλληνικῆς φύσεως ἀπὸ πάσης ἡθικῆς διαφθορᾶς καὶ ἐκφυλισμοῦ. Ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος μᾶς παρουσιάζει πολλὰ ἔθνη, ἃ περ συρόμενα ὑπὸ τῆς ὀρμῆς τῶν μεγάλων εἰσβολῶν, ἠδυνήθησαν νὰ διασώσωσι τὴν ἐθνικὴν τῶν ἀτομικότητα· κἀνὲν ὅμως τούτων δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ μετὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

» Ὁ Ἕλλην, κατὰ πρῶτον, εἶνε ὁ τύπος τῆς τελειότητος καὶ τῆς μορφῆς καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Οὐδὲν ἔθνος πρὸ αὐτοῦ ἠδυνήθη νὰ καθέξῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸ αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας.

» Ὁ Ἕλλην, ριφθεὶς ἐπὶ ἡπείρων καὶ νήσων ἐξαιρετικῆς φύσεως καὶ καλλονῆς, περιτρέχων καὶ θαυμάζων τὰ ὄρη του, τὰς πεδιάδας του, τοὺς ποταμούς του, τοὺς κόλπους του, τοὺς ἱσμούς του, τὰς ἀκτὰς του, ἐξωκειώθη ἐγκλίρως μετὰ τὴν φύσιν, μεταπηδῶν δὲ ἀπὸ τῆς μίαν ἄκρην εἰς ἄλλην, ἦλθεν εἰς συνάφειαν μετὰ τὰς περιτριγυρίζουσας τὴν Ἑλλάδα τρεῖς Ἠπείρους, ἐκ τῶν ὁποίων μετέφερε τοὺς τῆς ἀνθρωπίνης βιομηχανίας καὶ διανοίας φυσικοὺς, τοὺς ὁποίους μετεμόρφωσε καὶ ἐβεβαίωσεν.

» Ὁ Ἕλλην ὑπῆρξε, τρόπον τινά, τὸ χυτήριον τῆς πρώτης ὕλης, ἣν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς παρήγαγεν. Αἱ ἰδέαι, αἱ ἐπιστήμαι, αἱ γνώσεις τῶν ἄλλων ἔθνων ὡς μυστήριον κατακρατούμεναι ὑπὸ προνομιούχων τινῶν κλάσεων, μεταφθεῖσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπαεργασθεῖσαι, ἀπεδόθησαν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κυριότητα, ἐξ ἧς προήλθεν ὁ ἀληθὴς πολιτισμός.

» Ὁ Ἕλληνισμός, οὕτω προικισθεὶς καὶ ἐξοπλισθεὶς, ἀντέταξεν ὑπεράνθρωπον ἄμυναν κατὰ τῶν μὴ ἀνεχομένων τὴν ὑπεροχὴν του Ἀσιατῶν. Ἐπιβάλλων δὲ τὴν ὑπεροχὴν τῆς διανοίας καὶ τῆς ψυχῆς εἰς τὰ Ἀσιατικὰ στίφη καὶ ἔθνη, διαδίδων τὸν πολιτισμὸν εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, διὰ πρώτην φοράν καθίδρυσε τὸ κράτος τῆς διανοίας καὶ τῆς ἀρετῆς.

» Ἀπὸ τότε ὁ Ἕλληνισμός ἐπέσε θύμα τῆς μεγαθυρίας του, τῆς αὐταπαρνήσεώς του, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐξεφυλίσθη, ποτὲ δὲν ἔχασε τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν του.

» Ὁ μέγας Ἀλέξανδρος παρκαλοῦσθαι τὰ ἔθνη τοῦ πατρός του, κατετρόπωσε τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' ὡς ὑπερτάτην δόξαν ἐθεώρησε νὰ διαδώσῃ τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν ὑφή-

λιον καὶ δὲν ἐτόλμησε ν' ἀνκλάβῃ τὴν κατὰ τῆς Ἀσίας ἐκστρατείαν, παρὰ ἀποῦ ἀνεγνωρίσθῃ ὡς βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὡς τοιοῦτος δὲ, καὶ ὅχι ὡς Μκεδὼν, κατέκτησε τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικήν.

» Οἱ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου διάδοχοι διετήρησαν τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ὁ δὲ Ἕλλην οὐχὶ ὡς ὑπόδουλος, ἀλλ' ὡς κάτοχος τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐξετιμᾶτο καὶ ἐσέβετο παρὰ τῶν κυριαρχούντων.

» Οἱ διὰδεχθέντες τοὺς Μκεδόνες Ρωμαῖοι κατέκτησαν μὲν τὴν Ἑλλάδα, ἐκηρύχθησαν δὲ προστάται τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, καὶ διὰ τῆς ὕλης ἰσχύος τῶν κατέρωθων νὰ πραγματοποιήσωσιν ὅτι ἡ ἡθικὴ τῶν Ἑλλήνων δύναμις δὲν εἶχε κακορθώτῃ. Οἱ Ρωμαῖοι δὲν ἦσαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἦσαν μᾶλλον οἱ συμπληρωταὶ του. Εἰς ὅλας τὰς ρωμαϊκὰς κτήσεις ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσά, τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἦσαν σεβαστά· οἱ Ἕλληνες, καίτοι ὑποτελεῖς, ἐθεωροῦντο ὡς ἀνώτεροι τῶν Ρωμαίων. Ρήτορες, φιλόσοφοι, ποιηταί, στρατηγοὶ καὶ αὐτοὶ οἱ αὐτοκράτορες δὲν ἐθήρουν, δὲν ἐπεδίωκον ἄλλην δόξαν παρὰ τὴν παρομοίωσιν μετὰ τινος τῶν Ἑλλήνων καὶ δὲν ἐθεωροῦντο ἱκανοποιημένοι παρὰ ὅτε ἡ ἀρετὴ τῶν ἐπεβεβαίωτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

» Ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία κατήντησεν ἐπὶ τέλους Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία. Ἀλλ' ὅτε ὁ Ἑλληνισμός συνανεμίχθη ἐν αὐτῇ μετὰ παντῶν ξένων στοιχείων τότε ἐπῆλθεν ἡ ἐκλείψις τοῦ ἑλληνικοῦ ἡλίου καὶ μετ' αὐτῆς τὸ σκότος τοῦ μεσαιῶνος.

» Ἡ εἰσχώρησις ξένου στοιχείου, τῶν Τούρκων, ἐπέδρασεν εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν συμμυγῶν στοιχείων καὶ ἀπέλυσε τὸν Ἑλληνισμὸν τοῦ δεσμοῦ τῆς μετ' ἄλλων στοιχείων συμμίξεως καὶ συγχωρεύσεως. Ἀνακτῆσας δὲ συνειδήσιν τῆς ἐθνικῆς ὑπαρξέως του καὶ διὰ δύο αἰῶνων δουλείας ἐξαρπάσας τὰ ἀμειψήματα του, πρῶτος ἐξηγήρητο ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ πρῶτος ἐσπινθηροδόκησεν ἐν Ἀνατολῇ ἑθνικὸν αἶσθημα.

» Ἐθνος λοιπὸν, μὴ ἐκφυλιζόμενον ἀπέναντι τῶσαν συμφορῶν καὶ περιπετειῶν, δὲν δύναται νὰ ἐκφυλισθῇ, οὔτε νὰ θεωρηθῇ ὑποκείμενον εἰς ἐκφυλισμὸν.

Αὐτὰ λέγει ὁ Κεμάλ βέης (Ἀκολουθεῖ)